

Hyvä tilaajamme olet valinnut laskumaksutavan. Ole ystävällinen ja käytä allaolevaa tietoa ja viitettä laskun maksamiseen, kiitos.

Saaja: Ajanteos Kustannus Oy Fiskarsinkatu 8 va1 20750 Turku

Tili: FI31 5716 9020 0195 14 OKOYFIHH VAIN ULKOMAILTA LÄHTEVIIN MAKSUIHIN)

Viitenumero: 7 43150

Maksajan nimi: Näkyy automaattisesti pankkitulosteessa.

Summa: 4,80€

Eräpäivä: 7 vrk

Tiedosto nro 74 on jo mukana pdf-muodossa, hyviä lukuhetkiä.

AjankohtaisUutiset
ActualNews

Numero 74 Toukokuu 2019
Päätoimittaja: Pekka Sartola
Perustettu 2013. Kuudes vuosikerta.
Kaikki oikeudet pidätetään. © pekka.sartola
Ajankohtaista-Israeli-Lähi-itä-uskonto-politiikka-terrorismi-islam-kulttuurit-historia.

AJANTEOS

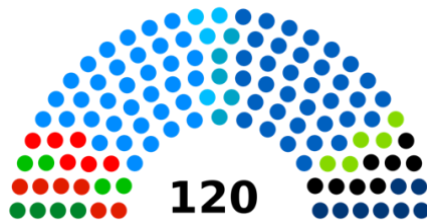
The cover features a collage of images at the top including a soldier, a group of people, a landscape, a dome, flags, a map, and a Star of David. At the bottom, there are four panels: the Israeli flag, Donald Trump speaking, a Star of David with 'ISRAEL' text, and a 'VS.' graphic between the Hamas logo and a soldier. To the right of these panels are two clenched fists, one with the Israeli flag and the other with the Palestinian flag.

Tämän numeromme 74 aiheita:

-Uudet vaalit tulossa syyskuussa.

-Trump ja Putin tukevat Netanyahu.

- Vuosisadan diili, varmaa vai epävarmaa?*
 - Mitä diilin taloudellinen osa pitää sisällään?*
 - Palestiinalaiset*
 - Israel ja vuosisadan diili.*
 - Pintaa syvemmmältä*
 - Egypti ja rauha Israelin kanssa.*
 - Jordanian ja Israelin rauhansopimus.*
 - USA vs Iran, onko Lähi-itä sodan partaalla?*
 - Onko Iranilla uusi salainen ase?*
 - Euroopan Unioni, vaalit, Israel ja Palestiina.*
 - Kustantajan ilmoituksia.*
-

Israeliin tulossa uudet vaalit syyskuussa.

Keskiviikkoilta 29.5.2019 muodostui erääksi Israelin vaalihistorian mielenkiintoisimmaksi ajankohdaksi. Kuusi viikkoa pääministeri Netayahu oli kiertänyt tahkoa eri suuntiin saadakseen aikaan enemmistöhallituksen, tarkoittaen yli 60:ntä kansanedustajaa Knessetiin. Asetelmassa 60 oltiin käytännössä jo heti vaalien jälkeen, puuttuva ryhmäkin oli tiedossa ja tavallaan jo sitoutunut oikeistoblokin puolelle, mutta ilman lopullisen hallitusohjelman hyväksyntää.

Avigdor Lieberman ja Israel Beitenu puolue, pääasiassa Venäjältä muuttaneiden emigranttien kannatuksen varassa oleva ryhmä, oli jälleen kuninkaantekijän asemassa ja sillä Lieberman ratsastikin. Eri tahoilta tihkuneet viralliset ja epäviralliset tiedonjyvät kertoivat hänen vaatimuslistansa kynnyksen nousseen sitä korkeammalle, mitä lähemmäksi Netanyahuille tuli hallituksen muodostamisen takaraja. Puolustusministerin salkku itsestään selvyytensä, ortodoksijuttalaisten asepalveluvapautuksen poistaminen ja täysi toimintava-

paus toteuttaa omaa sotaansa Gazaa hallinnoivaa Hamasia vastaan.

Liebermanin vaatimukset olivat lähes kaikilta osin sitä luokkaa, että hän voisi halutessaan viedä maan sotaan kysymättä kenenkään mielipidettä. Israelissa tällaisista asioista päättää sotakabinetti, ei edes pääministeri yksin, Liebermanin egolle sekään ei olisi riittänyt, hän olisi halunnut kalifiksi kalifin paikalle. Se, että myös Netanyahu haluaa Hamasin toiminnalle päätepisteen, ei riittänyt, sillä miehillä on sen suhteen erilaiset toiminnalliset tavoitteet. Lieberman haluaa suoraa toimintaa, sissisotaa tiheään asutulla alueella, vastassa 70.000 paikalliset olosuhteet paremmin tuntevaa militanttia.

Se merkitsisi verilöylyä, kummallakin puolella. Israelin tehokas armeija ei voisi käyttää parasta osaamistaan ja kalustoa tiheään asutulla alueella, siviiliuhrien määrä nousisi kymmeniin tuhansiin. Omien sotilaiden, olkoon sitten kuinka huippukoulutettuja tahansa, on lähes mahdotonta saada etulyöntiasemaa alueella, jossa Hamas on kuin kotonaan, maanalaisine tukikohtineen ja ansoineen ja joka myös käyttää sumeilematta siviilejä kilpinään. Netanyahuun tarkoituksena on välttää uhreja, puolelta ja toiselta. Siksi hän ei voinut suostua Liebermanille annettaviin vapaisiin käsiin toteuttaa taktiikkaansa.

Avigdor Lieberman

Benjamin Netanyahu

Nyt asetelmat toistivat jälleen itseään, aivan kuten oli viime marraskuussa 2018. Avi Lieberman erosi tuolloin puolustusministerin tehtävästä, koska Netanyahu ei suostunut silloinkaan laajamittaiseen sissisotaan Gazassa hallinnoivaa Hamasia vastaan. Kevään 2019 huhtikuun 9.päivän vaaleissa Liebermanin Israel Beitenu puolue nousi kuitenkin kuninkaantekijän asemaan viiden kansanedustajan voimin, ja oli nyt siis samalla ratkaisemassa sitä, syntyykö maahan toimintakykyinen enemmistöhallitus vai ei. Liebermanin itsensä mukaan hänen lopullinen kieltäytymisensä hallituksesta johtui ortodoksijuutalaisille myönnetystä vapautuksesta asepalvelusta.

Toiset Likudin kanssa yhteistyöhön lupautuneet oikeistolaiset ryhmät olivat uskonnollisia ortodoksijuutalaisten puolueita, niiden vaatimusten kanssa ei Lieberman halua ollaan missään tekemisissä. Niinpä Israel oli erikoisessa poliittisessä tilanteessa. Netanyahu oli tehnyt kaikkensa saadakseen jääräpää Liebermanin hyväksymään edes jonkinlaisen kompromissin ennen keskiviikkoiltaa 29.5, jolloin hän oli käyttänyt viimeisenkin ajanrahtusen hallituksen muodostamiseen siinä määräajassa kuin se oli säädetty. Kun jo paria päivää aikaisemmin, siis maanantaiaamuna 27.5, asetelmat näyttivät olevan umpikujassa, Netanyahu halusi varmistaa sen, että presidentti, jolla on oikeus nimittää hallituksen muodostaja, ei voisi antaa tehtävää kenellekään toiselle.

Siksi hän kutsui Likudin kansanedustajat koolle ja käskytti heitä äänestämään Knessetissä uusia vaaleja koskevan ehdotuksen puolesta, joka siis myös tapahtui. Näin hän oli sitonut presidentin kädet, eikä toisaalta keskusta vasemmiston Benny Gantz olisi milloinkaan saanut taakseen 55:tä kansanedustajaa enempää, eikä siten edes jonkinlaistakaan toimivaa hallitusta. Jotta laki uusista vaaleista menisi läpi, se vaati vielä toisen äänestyksen parlamentissa ja joka myös pidettiin vain puoli tuntia ennen määräajan um-

peutumista. Tulos oli selvä kaksi kolmasosaa äänesti vaalien puolesta, miten niissä ennakoidaan käyvän ja monesta muustakin, käsittelen seuraavissa numeroissa.

Sen jälkeen alkoivat loanheittokilpailut. Likudin edustajat syyttivät Liebermania kaikesta mahdollisesta alkaen vasemmistolaisuudesta lähes maan petturuuteen saakka. Maan toimivuuden halvaannuttamisesta 500 miljoonan shekelin haaskaamisesta uusiin, täysin tarpeettomiin vaaleihin ja kaikkea mahdollista siltä väliltä.

Niihin yhtyivät myös, yllättävää kyllä, myös vaalit hävinnyt Sini-Valkoinen Benny Gantzin puolue ryhmä. Heillä oli, Liebermanin haukkumisen lisäksi, moitteita myös Netanyahua kohtaan. Toki lähinnä siksi, että hän oli blokannut pois sen mahdollisuuden, että maan presidentti olisi voinut antaa hallituksen muodostajan tehtävän heille Netanyahun epäonnistumisen jälkeen. Se oli kuitenkin ennemmin propagandaa, sillä vaikka teoriassa Israelia voitaisiin johtaa 60:n kansanedustajan voimin 120:stä, ei sellainen hallitus olisi pitkän päälle toimintakykyinen, vaan pikemminkin ”rampa ankka”, kuten poliittinen termi asiasta kuuluu.

Sini-Valkoisten enimmillään 55 paikkaa eivät mitenkään riittäisi siihen sen paremmin kuin Likud-oikeistokaan. Vaa`ankielenä kummallakin olisi edelleen Lieberman ja Israel Beitenu, johon kumpikaan ei enää luota.

Trump ja Putin tukevat edelleen Netanyahua.

Yhdysvaltojen presidentti Donald Trump ilmaisi pettymyksensä Israelin ajauduttua uusiin vaaleihin vain viiden kuukauden kuluttua edellisistä. Puhelinkeskustelussaan Netanyahun kanssa, Trump ilmaisi tukevansa edelleen Netanyahua ja hänen Likud-oikeisto ryhmänsä harjoittamaa politiikkaa, niin kotimaassa kuin laajemmin koko Lähi-idän alueella.

Mielenkiintoiseksi vaalien jälkeisen asetelman tekee myös se, että Trumpin lisäksi myös Venän presidentti Putin on ilmaissut hiljaisen tukensa Netanyahulle. Tuoreessa muistissa on tietenkin se, miten kumpikin ilmaisi tukensa Netanyahulle jo ennen huhtikuun 9.päivän vaaleja. Trumpin hallitus, siis USA tunnusti Golanin kuuluvan osaksi Israelia ja Putin kutsui hänet vierailulle Moskovaan vain muutamaa päivää ennen vaaleja.

Näin kumpikin suurvaltajohtaja antoi ymmärtää, että Netanyahun kanssa tulee toimeen ja häneen luotetaan, Putinin kohdalla se ei ole ollut niin itsestään selvää kuin mitä on ollut Trumpin kohdalla. Tuen ilmaisu Netanyahulle ja Israelille tapahtui, tarkoitushakuisesti vielä lopullisen Knesset-äänestyksen viime metreillä. Jerusalemissa järjestetään kesäkuussa korkean tason diplomaattinen tapaaminen, aiheina *keskustelu alueen turvallisuuteen liittyvistä asioista*. Mukana USA:n Kansallisen turvallisuuden neuvonantaja *John Bolton*, Venäjän Turvallisuuskomitean sihteerin *Nikolai Patrushev* ja Israelin Kansallisen Turvallisuuskomitean neuvonantaja *Meir Ben-Shabbat*.

Vaikka Putin ja siis Venäjä, kuten myös Kiina, vastustavat USA:n Iranin vastaisia sanktioita ja siten tavallaan myös tukevat Irania, ei

se ole heijastunut Venäjän ja Israelin väliseen politiikkaan. Samoin ovat tehneet Putin, Saksan Angela Merkel ja Ranskan Emmanuel Macron. Kaikilla yhteisen intressinä ennemminkin raha, kuin Iranin hyvinvointi. Mutta politiikassa kaikki verhotaan joidenkin toisten ilmaisujen, kuin tosiasioiden taakse.

Putin on useammin kuin kerran, ilmaissut arabivaltioille että niiden olisi jo aika tunnustaa realiteetit ja siten myös Israel valtiona. Tosi-asioiden myöntäminen, Israelin pysyvä olemassaolo Lähi-idässä ja sen mukanaan tuomat turvallisuustekijät painavat vaakakupissa monin verroin enemmän kuin boikotit ja diplomaattisten suhteiden puuttu-minen, kaupallisista ja turvallisuustekijöistä puhumattakaan.

Tällaiset kannanotot, ilmaistuina jo näinkin aikaisessa vaiheessa, vaalikohun jälkeisten tunnelmien vielä kiehuessa Knessetissä, ovat selkeä viesti myös äänestäjille. Samoin tietenkin sekä Sini-Valkoiselle blokille, mutta kaikkein selvimmin Liebermanille, josta näyttää olevan tulossa poliittinen paariahenkilö. Hänen vastasytöksensä niin Netanyahuille kuin Sini-Valkoisillekin, eivät juurikaan auta hänen selviytymistään tulevissa vaaleissa. Siltojen polttaminen takana, ei ole milloinkaan ollut kovinkaan viisasta, etenkin politiikassa.

Vuosisadan diili, varmaa vai epävarmaa?

Presidentti Trumpin rauhansuunnitelma Israelin ja palestiinalaisten, oikeammin ja laajemmin koko Lähi-itää koskevana ns *vuosisadan diilinä* tunnettu projekti, on määrä esitellä 24-26.6.2019 Bahrainin pääkaupungissa Manamassa. Kyse ei ole tuolloinkaan vielä koko projektista, vain sen ns kaupallisesta tai taloudellisesta osiosta. Trumpin esikunnan mukaan diilin poliittinen osa esitellään vasta kun on käynyt selville minkälaisen vastaanoton kaupallinen osio saa sekä Israelissa että tietenkin myös palestiinalaisten keskuudessa.

Manaman konferenssiin on kutsuttu kaikki vaikuttajat joilla on, tai edes voisi olla jotain sanottavaa projektin kehittymiseen suotuisaan suuntaan. Saudit, Emiraatit, Bahrain, itseoikeutettuna isäntänä USA Kuwait, Qatar, Jordania, Euroopan Unioni, Egypti ja Oman. Kiina ja Venäjä ovat kieltäytyneet ottamasta osaa. Israel ei ole vastannut vielä myönteisesti tai kielteisesti, palestiinalaiset sanoivat saman päivän aamulla yksioikoisen selvästi, että Trumpin suunnitelma voi painua suoraan helvettiin.

Israelin tilanne riippui pitkään siitä, onko maassa tuolloin, juhannuksen tienoissa, toimiva hallitus tai sitten ei ole. Jos olisi ollut, niin ulkoministeri tulisi edustamaan maata. Tällä hetkellä on jo kuitenkin selvää, että Israelissa tullaan järjestämään uudet vaalit, joten vanha hallitus jatkaa toimitusministeriönä siihen saakka. Kuka Israelia edustaa Manaman kokouksessa, vai edustaako kukaan, selvinnee lähiaikoina.

Tämä asetelma heijastuu suoraan myös Trumpin vuosisadan diiliin, jos Israel ei ole mukana, palestiinalaisethan tyrmäsivät sen jo tuoreeltaan, koko konferenssin pääsisältö jää torsoksi. Totta kai siellä voidaan esitellä suuria taloudellisia raameja, tuoda vaihtoehtoja konfliktin eri osapuolten tiettäväksi ja arvioitavaksi, mutta päätöksiä ilman Israelia ja PA:ta, ei voida tehdä, ainakaan sellaisia, jotka koskevat heitä kumpaakin erikseen ja yhdessä. Varmistaakseen sen, että konferenssin muut osapuolet olisivat selvillä siitä, mitä kaikkea kenellekin tarjotaan, Trumpin vävyn, Jared Kushnerin johtama ryhmä julkisti tiedonannon diilin sisällöstä.

Mitä diilin taloudellinen osa pitää sisällään?

Nyt on jälleen edettävä varovaisesti. Vaikka seuraavaa pidetäänkin varmana tietona, Lähi-idässä mikään ei ole niin varmaa kuin epävarma. Mutta yhtä lailla on ymmärrettävää, että jotakin Trumpin on esitettävä konferenssille, lähes kaksi vuotta on jauhettu samaa mantraa eri versioin ja koepalloin, jo pelkästään uskottavuuden kannalta jotain konkreettista on Manamassa siksi esitettävä. Tämä myöskin siksi, että arabivaltiot näkisivät kuinka todellista ja toimivaa Trumpin suunnitelma tulisi olemaan, ja miksi palestiinalaiset, ilman että edes tietävät sen sisällöstä, ovat sen tyrmänneet ennakolta.

Tietenkin on selvää, että suurlähetystön siirtäminen ja sitä kautta USA:n tunnustus Jerusalemissa Israelin jakamattomana pääkaupunkiina, on luonut tinkimättömät uskonnolliset ennakkoasetelmat palestiinalaisten mieliin ja myös päätöksiin. Mutta yhtälailla he ovat maalanneet itsensä huoneen nurkkaan tyrmäämällä jo ennakolta kaiken muun, elintärkeän taloudellisen ja yhteiskunnallisen avun, jota he tarvitsisivat konsanaan enemmän kuin Jerusalemiä virtuaalivaltionsa pääkaupunkina.

Palestiinalaiset ja vuosisadan diili

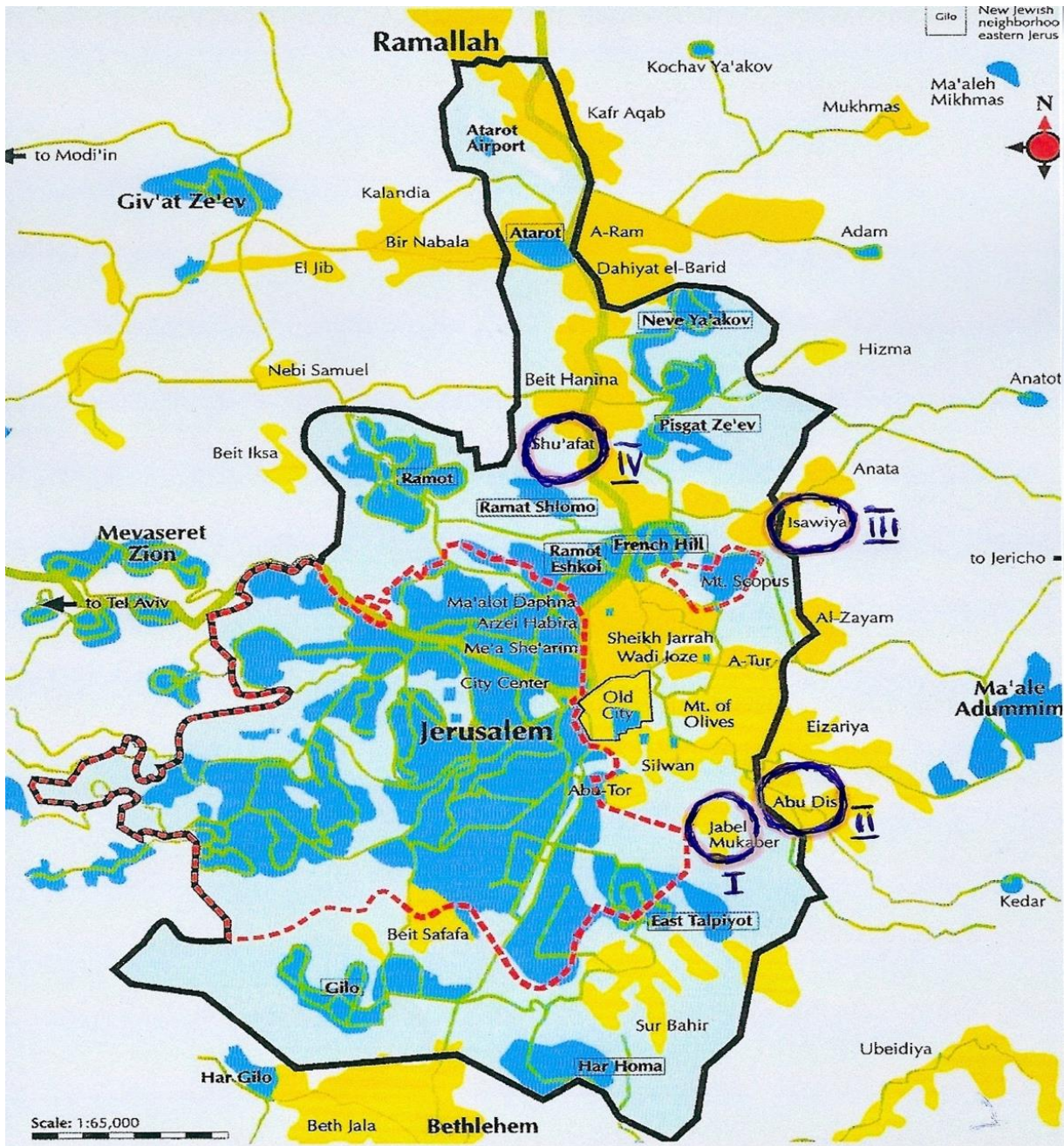
Seuraavat asetelmat tuskin muuttuvat vaikka Israelissa joudutaan-kin uudemman kerran vaaliuurnille, niistä lähempi analyysi toisaalla lehdessä. On hyvä muistuttaa välillä itseämme niistä tosiasioista jotka ovat aina ja peruuttamattomasti volleet voimassa, ja tulevat olemaan sitä jatkossakin. Ainakin tämän nykyisen maailmanajan päättymiseen saakka. Pinnan alla vellovat uskonnolliset tunteet ja niiden mukanaan tuomat ajatus- ja toimintamallit eivät poistu mihinkään Trumpin ja kenenkään muunkaan esittämien rauhanehdotusten myötä.

Jos seuraavassa esitetty kuuluu todellisena ja oleellisena osana Trumpin vuosisadan diiliin, niin se olisikin ensimmäinen sellainen sitten vuoden 2018 kevään. Tuon ajankohdan jälkeen erilaisia esityksiä on tihkunut julkisuuteen tusinan verran, eikä mitään niistä ole vannottu oikeaksi ja lopullisesti sitovaksi.

Trumpin ehdotus tulisi joka tapauksessa hyödyntämään palestiinalaisia huomattavasti enemmän kuin Israelia, joten kannattaisi – Saudi-Arabian tavoin, Abbasin hallinnon ottaa lusikka kauniiseen käteen ja syödä sitä mitä olisi tarjolla, ennen kuin sylkäistä lautaselle. **(Suluissa kirjoittajan kommentteja)**

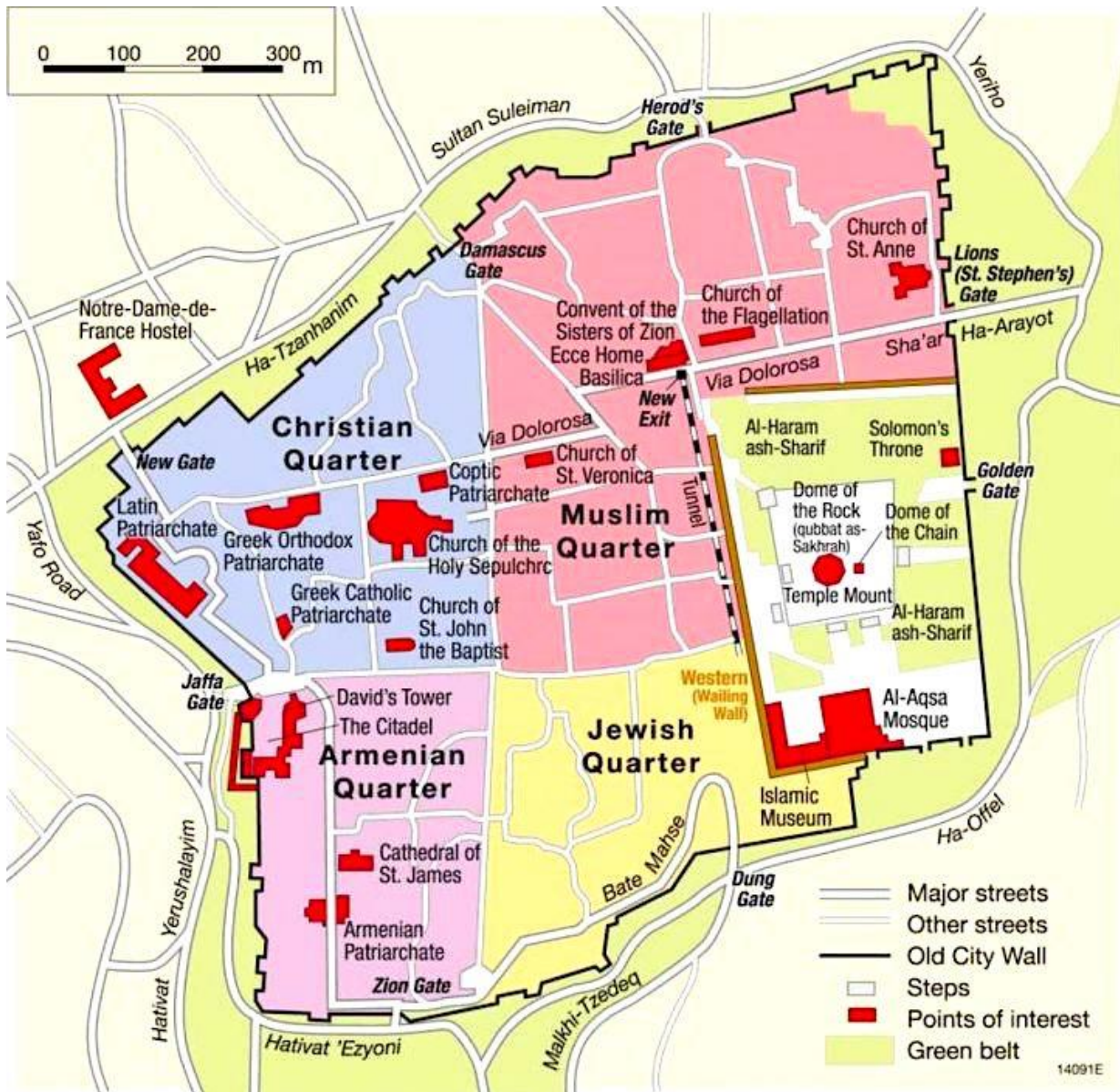
Tuleva Palestiina tulisi käsittämään Oslo II sopimuksen mukaiset Länsirannan alueet A ja B kokonaan. (Nyt heillä on täydellinen itsehallinto vain alueella A, sekä osittainen alueella B) sekä osia alueesta C. Kokonaisvaikutus olisi 90%:a koko Länsirannasta.

Pääkaupunki tulisi sijaitsemaan joko osittain tai kokonaan Jerusalemin laajennetulla kaupunkialueella, mahdollisesti alueella joka ulottuu Shuafatista (kartalla IV) Isawiyaan (III), Abu Dis`istä (II) Jabel Mukaberiin (I).

Tämä ehdotus on ollut ennenkin pöydällä, ja sinne se on myös aina jäänyt. Vanhakaupungin Temppeливuori ja itä-Jerusalem ovat ainoat jotka kelpaavat palestiinalaisille.

Toimikunta, joka koostuu kansainvälisistä asiantuntijoista, tulee valvomaan Israel-Palestiinan yhteisesti hallinnoivia Jerusalemin pyhiä paikkoja, tarkoittaen Temppeливuorta ja Vanhakaupunkia.

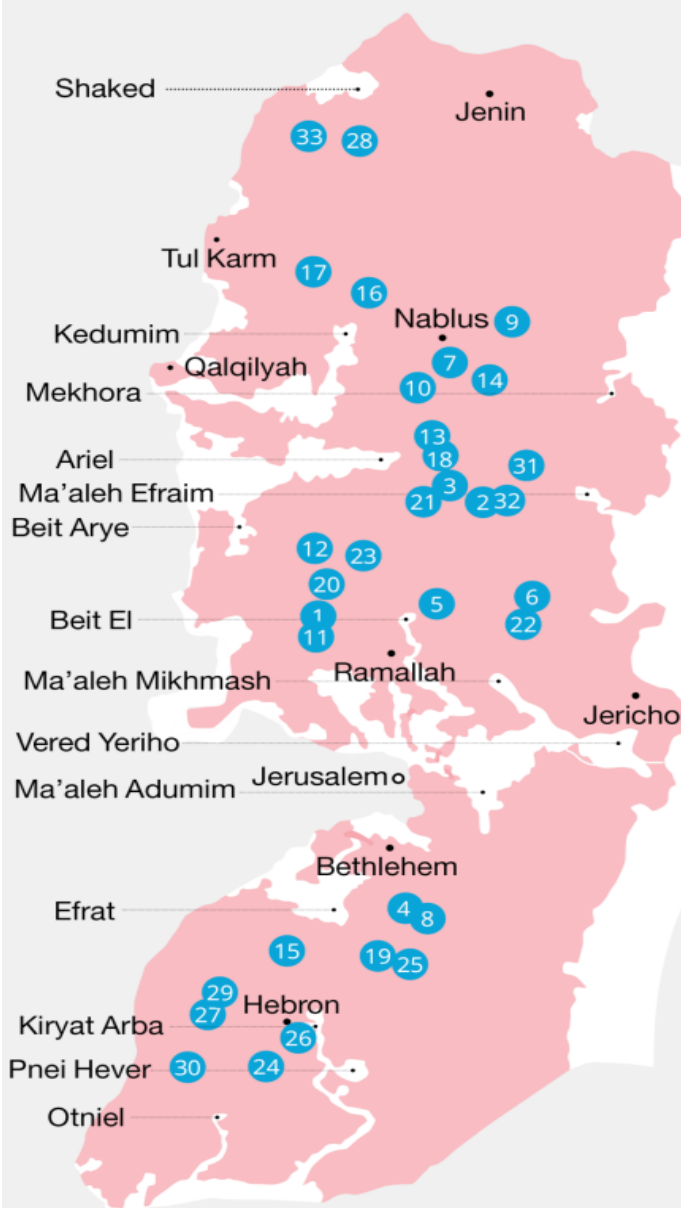
Palestiina-Jordania yhteiselin kontrolloi Jerusalemin islamilaisia pyhiä paikkoja. (Jordania tekee sitä nytkin yhdessä PA:n kanssa).

Egypti, Jordania ja Libanon antavat laajempia kansalaisoikeuksia maissaan asuville ns Palestiinan pakolaisille.

Länsirannan pienimmissä setlementeissä asuvat israelilaiset tullaan sijoittamaan uudelleen muualle Israeliin.

33 isolated settlements, 46,000 people, fewer than 10,000 families

■ Palestinian territories
 ■ Settlement blocs and the Jordan Valley

Settlement	Number of residents
1. Talmon	4,517
2. Shiloh	4,161
3. Eli	4,089
4. Tekoa	3,981
5. Ofra	3,418
6. Kokhav Hashahar	2,362
7. Bracha	2,059
8. Nokdim	1,952
9. Elon Moreh	1,862
10. Yitzhar	1,625
11. Dolev	1,423
12. Halamish	1,246
13. Kfar Tapuah	1,200
14. Itamar	1,192
15. Karnei Tzur	1,144
16. Shavei Shomron	986
17. Einav	910
18. Rehelim	785
19. Asfar	741
20. Nahliel	717
21. Ma'aleh Levona	701
22. Rimonim	689
23. Ateret	676
24. Hagai	656
25. Ma'aleh Amos	600
26. Hebron	564
27. Adora	459
28. Mevo Dotan	457
29. Telem	425
30. Negohot	346
31. Migdalim	346
32. Amichai	240
33. Hermesh	239

Tarkoittaa 33 siirtokuntaa ja noin 46.000 israelilaista. Netanyahu lupasi kuitenkin jo ennen vaaleja, että ainuttakaan setlementtiä ei tyhjennetä, eikä yhtäkään israelilaista karkoteta isiensä maalta.

Gazan ja Länsirannan välille muodostetaan toimiva kulkuväylä.

Tätä ehdotettiin jo G.W.Bush-Ariel Sharonin aikana 2004-2005, se oli osa ns Tiekartta suunnitelmaa, mutta siitä luovuttiin kun Israel luovutti Gazan ja Hamas kaappasi vallan siellä v.2007.

Gaza liitetään Palestiinaan heti kun se on mahdollista. (Edellyttäisi että Hamas luovuttaisi Gazan hallinnan PA:lle, sitä he eivät tee, mutta ovat valmiina päivystaiseen toimintamalliin).

Washington järjestää valtavan taloudellisen apupaketin, summa voi olla jopa 40 miljardia dollaria, tai 25.000 dollaria kullekin Länsirannan palestiinalaiselle kohdistettavaksi PA:n hallinnon kautta.

(Rahaa on palestiinalaisille tarjottu ennenkin, sitä on myös syydetty sinne suunnattomia määriä, ilman tulosta. Abbas ilmoitti jo edellisen rahatarjouksen tultua, että Jerusalem ei ole myytävänä).

Palestiinalaisilla tulee olla vapaa pääsy Israelin satamiin ja lentokentille siihen saakka, kunnes heille on rakennettu vastaavat laitokset ulkomaisen rahoituksen turvin. (Se avaisi terroristeille vapaat kulkuväylät Israelin haavoittuvimpiin kohtiin, Israel tuskin hyväksyy ilman että se joutuisi lisäämään henkilökontrollia äärimmilleen. Tuskin mitenkään hyvin toimiva ehdotus käytännössä, varmaan palestiinalaisille hyvinkin mieleinen ehdotus).

Sen vastapainoksi palestiinalaisten tulee hyväksyä seuraavat rajoitukset;

Jatkuva Israelin armeijan kontrolli Palestiinan rajoilla, sen ilma- ja merirajoilla sekä Jordanjoen laaksossa. (Abbas on ilmoittanut useasti aikaisemmin, että koko alueen tulee olla Judenfrei- vapaa juutalaisista, joten siihen sisältyvät myös rajat. Jordanielle tämä malli kuitenkin kelpaisi, tosin he ovat ilmoittaneet myös kannattavansa kahden valtion mallia, mutta ilman Jerusalemiä Palestiinan pääkaupunkina, mistään muustakaan ei tule mitään).

USA tunnustaa useat suuret siirtokunnat, kylät ja kaupungit Länsirannan C-alueella, Israelilla mahdollisuus liittää ne itseensä. (Palestiinalaiset eivät tule hyväksymään tätä, heille ainoa toimiva ratkaisu, ainakin aluksi, olisi rajat ennen v.1967 sotaa. Sen jälkeen alkaisivat uudet neuvottelut/terrorismi Israelille jääneistä alueista).

Palestiinalaisten tulee luopua niin sanotusta ”paluun oikeudesta” ja hyväksyä kompensatio mahdollisista menetyksistään. (Sitä ei kukaan palestiinalaisjohtaja suostu tekemään, Abbas kaikkein vähiten).

Ja sitten kaikki kääntyykin hyväksi jälleen, eikös vain? Rauha Lähi-itään ei kuitenkaan tule vuosisadan diilin välityksellä, eikä tämäkään malli tuo sitä Israelin ja palestiinalaisten välille.

Israel ja vuosisadan diili.

Vaikka nämä ehdotukset toteutuisivat esitetyssä muodossaan, ne eivät toisi rauhaa Israelin ja Palestiinan välille. Ennen muuta esitys olisi mieluisempi palestiinalaisille kuin Israelille, joutuisivathan he luopumaan useista asutuskeskuksista ja siirtämään useita kymmeniätuhansia kansalaisiaan jo ennestään ylikansoitetuille alueille.

Miten siitä selvittäisiin kun vuonna 2005 Gazasta evakuoitiin n.8000 juutalaista asumaan vuosikausiksi hökkeleissä, asuntovaunuissa ja parakeissa ilman kompensatiota menetyksistään.

Mutta pääkysymys on näiden sekulaarisempien asioiden tärkeydestä huolimatta se, että saavutettaisiinko näidenkään uhrauksien jälkeen rauha, kestävä ja molemminpuolinen rauha? Parhaan vastauksen antaa vertailu kahteen muuhun, vielä voimassaolevaan rauhansopimukseen Israelin ja arabivaltioiden välillä Egyptin ja Jordanian. Toiveet ja illuusiot ovat kaksi eri asiaa kuin realiteetit, hurskastelu kahden valtion toimivasta mallista ei sekään luo muuta kuin väärän ja epätodellisen mielikuvan asioiden todellisista asetelmista.

Pintaa syvemmältä

Egypti ja rauha Israelin kanssa.

On ollut alusta alkaen, siis vuodesta 1948 lähtien yksi niistä arabivaltioista jotka ottivat osaa siitä eteenpäin jokaiseen Israelia vastaan käytyyn sotaan, vuosina 1948-49, 1956, 1967, 1968-70, 1973. Jokaisen sodan seurauksena Egypti oli myös häviävä osapuoli, eikä sen mukanaan tuoma häpeä ole milloinkaan hävinnyt egyptiläisten mielistä. Rauha solmittiin, pakon sanelemana, vuonna 1979, tuolloin Egyptin presidenttinä oli Anwar Sadat. Sen seurauksena Egypti suljettiin pois Arabiliitosta ja Anwar Sadat julistettiin henkilökohtaisesti islamin petturiksi ja salamurhattiin parisen vuotta myöhemmin.

Sopimuksen seurauksena ja osana sitä, Egypti sai takaisin Siinain ja menetti Gazan, tosin he eivät sitä edes halunneetkaan takaisin ja hoidettavakseen. kaista oli jo tuolloin ehtinyt muodostua Egyptille eräänlaiseksi epäsosiaalisten yksilöiden pesäpaikaksi, ja feadyeen terroristien koulutuskeskukseksi ja päämajaksi. Hamasilla oli siten jo suotuisaa kasvualustaa valmiina odottamassa järjestön virallista perustamista vuonna 1988.

Rauhansopimus on kuitenkin edelleen voimassa, juuri ja juuri. Vain muutamia vuosia sitten, kun maahan oli valittu ensimmäinen presidentti virallisen kansanäänestyksen seurauksena, rauhansopimus

olikin jo katkolla Muslimiveljeskuntaa edustavan, presidentiksi valitun Muhammed Mursin toimesta. Hän oli ensimmäinen ei-sotilas, joka hallitsi maata kuningas Farukin jälkeen, fanaattinen sunnimuslimi joka oli jo vaalipuheissaan luvannut tarkastella sionistien kanssa tehtyä häpeällistä rauhansopimusta vastaamaan paremmin islamin vaatimuksia. Eli katkaisemaan sen yksipuolisesti.

Se olikin eräs syy miksi hän keräsi niin laajaa kannatusta sekä salafistien, että veljeskuntaa kannattavien piiristä. Maltillisemmat piirit, joihin myös maan keski- ja yläluokka kuuluvat, myös sotilaat, eivät olleet asiasta yhtä innostuneita. Kenraalit kyllä ymmärsivät ettei Israelia voiteta sodassa, eikä heillä ollut varaa menettää Siinain demilitarisointia siihen, että Israel tulisi operoimaan sinne sekä Muslimiveljeskuntaa, Hamasia että muita terroristiryhmiä vastaan. Myös yhteistyö Israelin sotilastiedustelun kanssa on ollut Egyptille suotuisampaa kuin vihollisuus.

Kenraali Abdel Fattah al-Sisi kumppaneineen syrjäytti Muhammad Mursin, julisti Muslimiveljeskunnan laittomaksi ja on sen jälkeen pitänyt yllä suhteellisen hyviä suhteita Israeliin. Kyse on kuitenkin ollut realiteettien tunnustamisesta, eikä niinkään halusta tunnustaa juutalaisvaltio tasavertaiseksi naapuriksi. Siksi Egypti on edelleen eräs koko arabimaailman pahimmista anti-judaismin levittäjistä ja lietsojista. Törkeydet maan mediassa ovat sitä luokkaa, että natsitkin olisivat niitä hävenneet. Hävityt sodat, kansakunnan valtava koko ja kunniakas historia eivät tuoneet voittoa islamille, vaan pieni sionistivaltio onnistui kerta toisensa jälkeen sekä uhmaamaan Egyptin ylpeää arabiarmeijaa, että nöyryyttämään sen pakenemaan housut kintuissa Suezin länsipuolelle.

Islamin kunniaa häväistiin lopullisesti tekemällä rauha. Tavallinen rahvas ei tajunnut sitä, missä taloudellisessa ahdingossa Egypti oli hävityn Jom Kippur sodan seurauksena, ja miten ylivertaiset Neuv-

osto-liiton antamat aseet eivät antaneetkaan samalla voitonavaimia käteen. Kansa näki vain tuloksen ja siihen syyllisen, Israelin. Mutta vielä täytyy yrittää, yksin ei kannata mutta ehkä vielä kerran yhdessä ja niin suurella voimalla ja yllättäen, että voitto varmasti tulee.

Jordanian ja Israelin rauhansopimus.

Jordanian kohdalla tilanne on vastaavanlainen, ei tosin aseellisesti millään tavoin vertailukelpoinen, mutta asenteellisesti kyllä senkin enemmän. Muslimiveljeskuntaa ei ole milloinkaan julistettu laittomaksi Jordaniassa, vaan se elää ja voi hyvin maassa, samoin kuin noin 1,5 miljoonaa ns palestiinalaispakolaista, joiden esivanhemmat poistuivat vastaperustetusta Israelista vuosien 1947-49 aikana. Jordanian kohdalla uskontoelementti tulee vielä voimakkaammin mukaan kuvaan kuin mitä on Egyptin, tai minkään muunkaan muslimivaltion kohdalla.

Se johtuu siitä, että Jordanian kuningasperhe laskee olevansa suoraan Muhammadin jälkeläisiä, alkujaan Muhammadin iso-isoisän Hashimin ja sittemmin profeetan tyttären Fatiman kautta. Jordania onkin siksi islamilaisittain erittäin arvostettu ja sille on langennut kunnia hoitaa ja vartioida islamin kolmanneksi pyhintä paikkaa, Al Quds`ia ja etenkin Haram es Sharifia, siis Jerusalemia ja Temppe-livuorta.

Egyptin tavoin Jordania on ollut mukana, tosin hyvin vastahakoisesti ja jopa väärinkin perustein, kaikissa Israelia vastaan käydyissä sodissa. Heidän kannaltaan pahimmassa niistä, kuuden päivän sodassa v.1967, Jordania menetti sekä Länsirannan, että itäisen Jerusalemin, Vanhakaupungin ja Temppe-livuoren. Juridisesti kyse ei ollut niinkään menettämisestä, kuin oikeiden olosuhteiden palauttamisesta ja laittoman miehittäjän poistamisesta alueilta, joilla sen ei olisi milloinkaan kuulunut olla.

Mainitun sodan seurauksena, ja sen eräänä nykyiseenkin konfliktin vaikuttavana tekijänä, Israelin armeija, silloisen puolustusministerinsä Moshe Dayanin johdolla, palautti kuitenkin islamilaiselle waqf-säätiölle Temppelivuoren hallintaoikeuden. Dayan ilmeisesti pelkäsi, tosin aivan turhaan, että islamilainen maailma ryhtyisi kapi-noimaan ja mellakoimaan laajemminkin jos Temppelivuori jäisi pysyvästi Israelin täydelliseen hallintaan. Pelko oli turhaa, mutta niin vain kävi, ja vaikka vuonna 1994 solmitussa rauhansopimuksessa, mainitaan selvästi että kaikilla uskonnoilla on oikeus harjoittaa omaansa myös Temppelivuoren alueella, ei sellainen ole milloinkaan toteutunut sopimuksen hengen mukaisesti.

Koko 14,5 hehtaarin alue on kuitenkin Israelin lainsäädännön piirissä, joten oikeus olisi olemassa, mutta jälleen kerran uskallusta puuttuu. Se on tavallaan ymmärrettävääkin, sillä palestiinalaisten väkivaltaisuuDET heijastavat lähes täydellistä piittaamattomuutta ihmishengestä, sen koommin, omasta kuin muidenkaan. Mutta toisaalta sellaiseen Israel on saanut sopeutua ja oppia elämään koko nykyisen itsenäisyytensä aikana.

Sodan ja väkivaltaisuuksien kanssa Israel kyllä pärjää, mutta häviää mediasodan auttamattomasti, se puolestaan heijastuu aina myös kansainvälisiin suhteisiin joissa palestiinalaiset on opittu näkemään ennemmin viattomina kärsijöinä kuin konkreettisina osapuolina ja väkivaltaisuuksien alullepanijoina. Temppelivuori onkin nostettu islamilaisessa maailmassa jonkinlaisen ”pyhimyksen” tasolle, julistetaan erikoislaatuista opetusta Muhammadista, Al Buraq-ratsusta, tikapuista taivaaseen jne.

Molemmat moskeijat, tai oikeammin Al Aqsa joka on sellainen ja Kalliomoskeija joka ei ole moskeija vaan pyhäkkö, ovat nostettu kuitenkin islamin uskon näkyviksi symboleiksi ja joiden puolustaminen kaikilta mahdollisilta ulkoisilta uhka-tekijöiltä on elämää suu-

remppi kysymys. Epäilemättä osa syy on se, että islamille todella pyhät paikat ja kaupungit, Mekka ja Medina, ovat niin täydellisesti läntiseltä ei-islamilaiselta maailmalta salassa, että Jerusalemissa sijaitsevista moskeijoista on tullut tavallaan se islamin uskonnon ulospäin näkyvämpi osa.

Al Aqsa

Kalliomoskeija

Viimeisten viiden vuoden aikana on sattunut useita eri tapahtumia, jotka ovat heijastuneet joko suoraan tai välillisesti Israelin ja Jordanian välisiin diplomaattisiin suhteisiin. Vuonna 2014 ortodoksijuutalaiset halusivat rakentaa synagogan Temppelevuoren alueelle. Silloinen, myös Netanyahun hallitus, kielsi sen vedoten paikan herkkään status quo`hon. Ortodoksijuutalaiset veivät asian Jerusalemin Maistraattioikeuteen ja voittivat. Päätös oli; Synagogan rakentamiselle ei ole juridisia esteitä. Sama oikeus velvoitti myös Jerusalemin Poliisilaitoksen tekemään tarvittavat toimet, jotta rakentaminen olisi turvallista.

Samaan aikaan käytiin USA: presidentti Obaman johdolla rauhaan tähtääviä neuvotteluja, eikä synagoga asiaa uskallettu nostaa esille peläten sen vaikeuttavan neuvotteluja. Jordaniassa oltiin kuitenkin reagoitu oikeuden päätökseen. Diplomaattinen viesti oli selvä; Jos te aloitate synagogan rakentamista Temppelevuorelle, Jordania katkaisee sekä diplomaattiset suhteet, että rauhansopimuksen Israelin kanssa välittömästi.

Ottaen huomioon kuinka merkityksellinen Jordanielles on rauha Israelin kanssa, viesti osoittaa sen, että islamin uskontoon liittyvät

asiat ohittavat Jordaniassa kirkkaasti sekä taloudelliset että turvallisuuteen liittyvät kylmät tosiasiat. Vastaavia on ollut muitakin, liittyen vaikkapa rukoilemiseen Temppelivuoren alueella, tai edes pään painamista alas osoittamaan mahdollisuutta rukoilla.

Erikoinen uskonto tuo islam, voisi joku ajatella, he ovat omineet itselleen paikatkin joissa rukoileminen on vain muslimin yksinoikeus. Epäilemättä heidän Allahinsa kuulee muslimien rukoukset paremmin kun atmosfäärissä ei ole niitä sekoittamassa muiden uskontosuuntien omille jumalilleen osoittamat rukoukset.

Mitä näillä kahdella esimerkillä haluan viestittää, on se, että mitä tahansa Israel sopiikin islamilaisen osapuolen kanssa, se ei tuo sellaista rauhaa heille jota varmasti toivotaan. Jos kahden merkittävän arabivaltion välillä solmittu rauhansopimus ei ole tuonut mukanaan sen parempaa, kuin mitä todellisuudessa on Egyptin ja Jordanian ja Israelin välillä, niin on illuusio, epätodellinen mielikuva olettaa, että sellainen olisi mahdollista ryhmän kanssa jonka kansallissopimuksessa mainitaan Israelin valtion tuhoamisen olevan ainoa tie oikeaan rauhaan Lähi-idässä.

Samalla on hyvä muistaa, ja Israelissa se varsin hyvin tiedostetaan, että sopimus islamilaisen osapuolen kanssa, on aina alisteinen islamin opille, kaikkine lisämausteineen. Sunna, Muhammadin perintöoppi antaa käytännössä rajattomat mahdollisuudet valehdella osapuolelle, joka ei ole islamilainen. Termit taqiyya ja tawriya tarkoittavat yksinkertaisesti valkoisia valheita, ja myös niitä on luvallista käyttää niissä yhteyksissä, joista ei muutoin tulisi kunniaa islamille.

USA vs Iran, onko Lähi-itä sodan partaalla?

Yhdysvaltojen Iranille asettamat sanktiot, Euroopan Unioni, Venäjä ja Kiina. Siinä eräitä maailmanpolitiikan kuumia nimiä joiden vaiku-

tus heijastuu huomattavasti laajemmin koko maailmaan, kuin vain alueelle joissa ne ovat tällä kertaa huomion keskipisteenä. Listaa voisi jatkaa pidemmällekin ottamalla mukaan kaikki alueen reuna-valtiot ja muut toimijat, joiden avulla ja toisaalta joiden syystä ase-telmat ovat ajautuneet jo lähes sotaa muistuttavaan tilaan.

Kuvien toimijat vasemmalta ylhäältä alas vastapäivään: USA:n presidentti Trump, **Jemenin houthi-kapinalliset, jotka Iranin tukemina iskivät sekä saudien öljyputkeen**, Kaksi US Navyn lentotukialuseskaaderia tullut alueelle. **Iranin sabotaasiryhmä iski merimiinojen avulla neljään tankkeriin Hormuzin salmen alueella.** Iranin presidentti Hassan Rouhani, joka ei tapansa mukaan ole tietoinen mistään mainituista iskuista. **Siniset ympyrät; USA:n armeijan ja laivaston tukikohtia Persianlahden ja muiden eri valtioiden alueilla.** Kuvasta puuttuu Israelin kaksi Dolphin-luokan sukellusvenettä jotka ovat Omanin lahden puolella. **Viher-valko-punaiset ympyrät: Iranin proxy- eli sijaisarmeijoita Jemenissä, Gazassa, Libanonissa ja Syyriassa.**

Jos pitäisi etsiä syyllistä, tai koko kiistan alullepanijaa, niin mitä pidemmälle taaksepäin mennään, sitä selvemmäksi käy Iranin rooli.

Tangoon tarvitaan kuitenkin aina kaksi, joten yksin Iran ei lähde sotimaan, sille tarvitaan myös kaveri, tai ainakin kohde, jos ei vastapeluria löydy. Tässä tapauksessa on turhaa etsiä vastausta mistään viimeisten parin vuoden takaisista asetelmista, ne eivät anna oikeaa kuvaa sen koommin syistä jotka ovat johtaneet tähän, kuin ratkaisumalleista joiden avulla tilanteet selviäisivät.

Beirut, Libanon 1983.

Jos palaisimme ajassa niinkin pitkälle kuin vuoteen 1979, siis vain neljä vuosikymmentä taaksepäin, löytäisimme aivan toisenlaiset asetelmat edestämme. Emme tietenkään Israelin ja sitä ympäröivien arabimaiden ja palestiinalaisten lämpimiä suhteita, mutta kyläkin Iranin ja Israelin väliset, aivan toisenlaiset suhteet. Irania hallitsi yksivaltiaan tavoin Pahlavin dynastian viimeisen, eli Mohammed Reza, Persian shaahi. Lännen tukema ja Israelin lämmin ystävä.

Eilatista, Akabanlahden pohjukasta kulki vielä tuolloin öljyputki, joka toi iranilaista raakaöljyä ohitse tukossa olleen Suezin kanavan aina Ashkeloniin saakka, Välimeren rantaan ja sieltä edelleen kontinenttiin ja muualle maailmaan. Rautatiekin oli rakenteilla samaa tavarankuljetusta varten, mutta ei tainnut ehtiä muualle kuin Dimonaan saakka.

Mutta sitten tapahtui jotakin, joka muutti kaiken, niin Iranissa kuin laajemmin koko Lähi- ja Keski-Idässä, ja jonka heijastusvaikutuksia olemme näkemässä tänäänkin, ja mitä suurimmassa määrin, kaiken lisäksi. Shaahin riikinkukkovaltaistuini romahti. Uskonnollisten mul-lahien, jo vuosikausia kansalle syytämä lännen ja Israelin vastainen uskonnollinen kiihotuspropaganda, oli luonut vähitellen valtavia ja jatkuvasti kasvavia paineita shaahin harteille.

Väistämätön oli edessä, Yhdysvaltojen tuki lakkasi ja tilalle tuli häpeällinen maanpako, tietenkin perhe mukana. Iranille koitti uusi aika ja aamunkoitto, shaahin tilalle lennätettiin, Pariisissa vuosikau-sia maanpaossa ollut imaami, synkkäkatseinen ja katkeroitunut ajatolla Ruhollah Khomeini. Ja kaikki muuttui kertaheitolla hyväksi, onneksi ja autuudeksi, niin uskottiin ja varmasti toivottiin.

Mutta toisin kuitenkin kävi. Jos shaahin aikana oli diktatuuri voimissaan, niin Khomeinin jälkeen jouduttiin sillä alueella ojasta allikkoon ja kaiken lisäksi hyvin syvään sellaiseen. Uskonnollinen diktatuuri on, jos mahdollista, sekulaaria diktatuuria monin verroin pahempaa. Allahin tahtoa maan päällä edustava suur-ajatolla, yli-imaami Khomeini kehitti uskonnollisen diktatuurin lähes taiteeksi. Toisin ajattelijoiden ja muuten vaan epäilyttävien teurastukset olivat arkipäivää, kaikki mikä vain viittasikin USA:n ja Israeliin, eli Suureen ja Pieneen saatanaan, hävitettiin kokonaan pois ja olemasta.

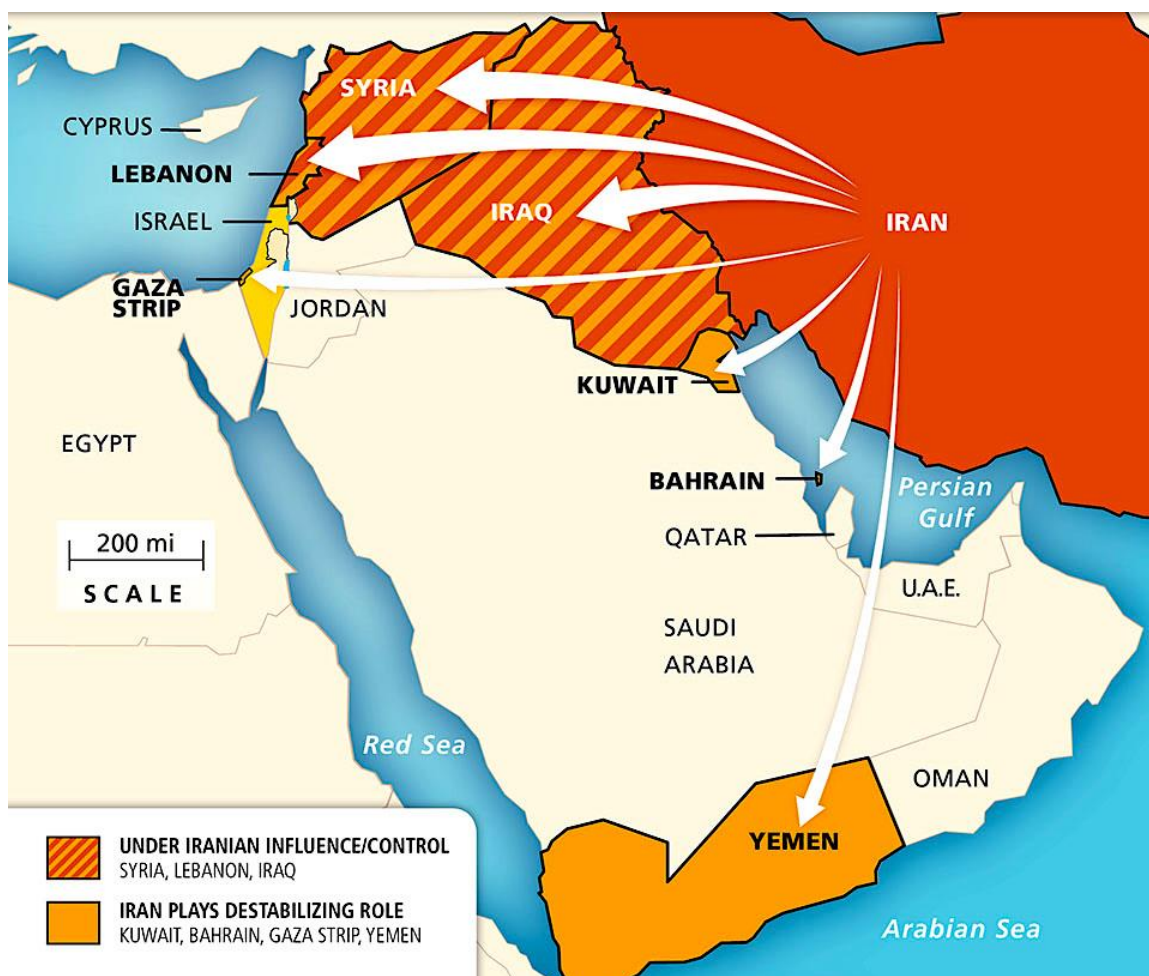
Iranin ulkopoliittinen linja muuttui, sekin täysin päinvastaiseksi. Siinä kun shaahi oli ollut uskonnollisesti suvaitsevainen, niin Khomeinin aikana vedettiin uskontoon liittyvissä asioissa selkeät mustavalkoiset linjat. Vain shiia-muslimit ovat oikeita ihmisiä, muut, mukaan lukien sunnit, ovat oikean islamin vihollisia. Israel niistä pahimpana. Ajatolla Khomeinin toimesta Libanoniin muodostettiin toimivampia shiia-islamilaista terroristiryhmä nimeltään Hez-b-Allah, siis Allahin puolue, tunnetaan nykyisin Hizbollahina.

Sama ryhmä aktivoitiin tekemään lokakuussa 1983 kaksi samanaikaista autopommi-iskua USA:n merijalkaväen ja Ranskan kommandosotilaiden kasarmeihin, kuolonuhreja yhteensä noin 300, loppu-

iäkseen vammautuneita sadoittain. Kaikki tämä oli saanut alkunsa ajatolla Khomeinin toivomuksesta kolme viikkoa ennen iskuja, *Libanonin häpeällinen miehitys tulisi saada loppumaan*. Samaan, islamin kannalta häpeälliseen olosuhteeseen liitettiin sionistivaltion Al Qudsia, eli Jerusalemia koskeva miehitys. Näin siis shiialaisittain ajateltuna.

Siitä eteenpäin Israel on ollut eräs Iranin päävihollisista, ja sen olemassaolo on kaikkea sitä vastaan, mitä Iranin oikeaoppinen shiialaisuus pitää Allahin ja imaaminsa tahtona. Pidän siksi itsepetoksena ajatusmallia rauhasta Lähi-itään, niin kauan kun eri valtioiden ulko- ja miksei myöskin sisäpolitiikka on alisteinen uskonnon vaatimuksille ennen poliittisia päämääriä. Siksi Iran on tukenut ja rahoittanut aktiivisesti kaikkia ryhmiä, valtioita ja muita tahoja, joiden tavoitteet Israelin suhteen ovat samansuuntaiset.

Iranin suorat yhteydet ja vaikutusvalta Lähi-idän eri valtioihin ja ryhmiin.

Siksi tämän tavoitteen saavuttamiseksi Iranin ydinohjelma, joka käynnistyi itse asiassa jo shaahin aikana, käynnistettiin täysimittaisesti ja tavoitteellisesti uudelleen v.2003. Eikä näistä tavoitteista, joilla uskonnolliset päämäärät verhotaan poliittisesti sopivammalta näyttäviin, ole Iranissa milloinkaan luovuttu, vaan ne ohjaavat edelleen heidän tavoitteitaan shiialaisuuden levittämiseksi. Ensin harhaoppisten sunnalaisten keskuuteen ja käännytettäväiksi, ja sitten ei-islamilaisiin ryhmiin, ensi-sijaisesti siis Israeliin, sen poistamiseksi maailman kartalta jotta islamin eskatologinen hahmo, Al Mahdi, voisi ilmestyä ja saattaa koko maailman alisteiseksi oikealle islamin opille.

Länsimaissa ei oikein ymmärretä, tai haluta ymmärtää islamin uskonnon syvyyttä ja velvoittavuutta, Khomeinein sana oli kuin paavin, peruuttamatonta Allahilta saatua viestiä. Fatwat joita hän antoi, ei voi kumota kuin häntäkin vielä uskonnollisesti arvostetumpi ajatolla, eikä sellaisia ole vielä ilmaantunut. Siksi kaikki Khomeinen jälkeiset Iranin presidentit, Rafsanjani, Ahmadinejad ja nyt Rouhani, samoin kuin kaikki suur-ajatollat, vannovat edelleen Israelin tuhoamista. Siksi myös Israel, ja sen olemassaoloon syypäänä oleva Yhdysvallat, ovat edelleen ja peruuttamattomasti Iranin uskonnollisen vihan kohteina.

Onko Iranilla uusi salainen ase?

Lännessä ja etenkin saudeissa ihmetellään miten niemimaan poikki, Persianlahden Dammanista Punaisen Meren Yanbuun kulkeva öljyputki kyettiin tuhoamaan yhdestä kohtaa, eikä sen koommin USA:n kuin saudien omatkaan tutkat havainneet konetta, joka sen teki.

Jemenin houthi-kapinalliset ilmoittivat kuitenkin olleensa iskun takana, mutta miten he ovat voineet saada haltuunsa tekniikkaa jolla se suoritettiin. Kyse oli täsmäiskusta, ei Jemenistä tai muualtakaan ammutusta ohjuksesta, vaan tarkoin ohjatusta maalivalais-

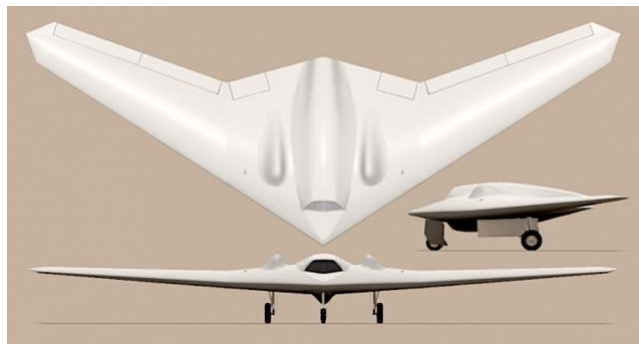
tusta raketista, sellaisesta, joita ammutaan lähes yksinomaan miehittämättömistä droneista.

Kyse on aivan erityisestä huipputekniikasta, sellaisesta, jota vain teknisesti erittäin pitkällä olevat valtiot voivat kehittää, eivät Jemenin shiia-islamilaisten aavikkosoturien. Joten Iran on toimittanut heille näitä koneita, osaavia ihmisiä niiden käyttämiseen, ja ohjaillut itse niitä Bandar Abbasissa sijaitsevasta sotilastukikohdastaan.

USA:n RQ-170 Sentinel

Iranin stealth kopio RQ:sta.

Kyse ei siis ollut mistään Predator tai Global Hawk tyyppisistä droneista, sillä ne voidaan havaita tutkissa, vaan stealth-tekniikalla varustetusta laitteesta. Sellaisia eivät ole tehneet kuin USA ja Israel mutta kummankaan koneesta ei ollut kyse. Israelin sotilastiedustelu arvioi, että kyseessä voi olla vain Iran, joka sai haltuunsa, tuolloin v. 2011 joulukuussa, USA:n ja Israelin yhdessä kehittämä drone RQ-

170 Sentinel-koneen, joka oli vakoilulennolla Iranin yllä kun sen ohjaintiedostot hakkeroititiin ja kone ohjattiin alas Iranin maaperälle. Kyseessä oli mitä ilmeisimmin, Iranin ja Kiinan yhteistyönä tehty hakkerointi.

Niinpä iranilaisten ja kiinalaisten haltuun jäi kone joka oli täynnä huipputekniikkaa, myös sellaista, jonka vuoksi molemmat valtiot, USA ja Israel joutuivat muuttamaan ja kehittämään tavattoman paljon korvaavia elementtejä ja tiedostoja seuraaviin koneisiinsa. Mutta iranilaiset opiskelivat RQ:n tekniikka ja ovat ilmeisen hyvin tehneet kotiläksynsä, sillä heidän, vielä nimeämätön koneensa on melko lailla Sentinelin kopio, tosin stealth-häivetekniikka muutti sitä jonkin verran.

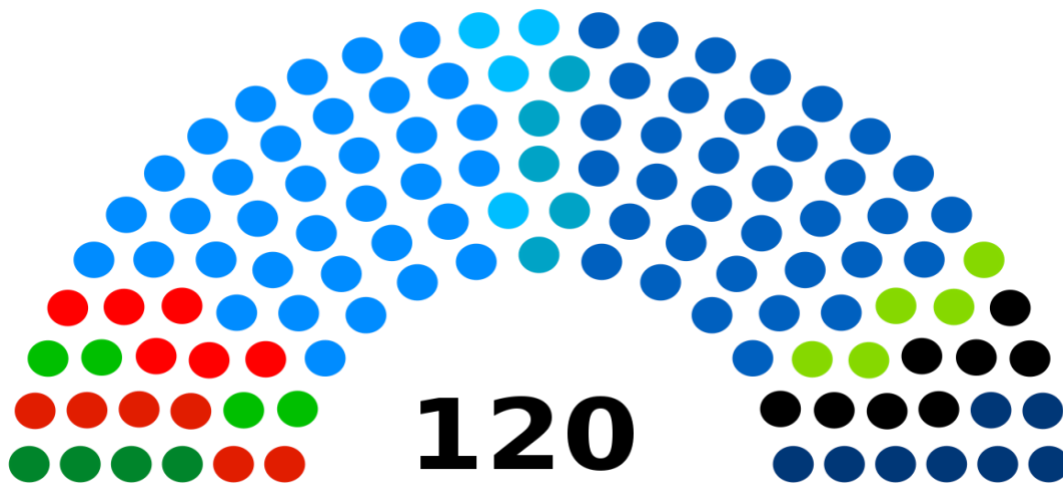
Tämä selittää myös sen, miksi Iranin johto ja sotilaskomentajat ovat olleet melko uhmakkaita kertoessaan kaikille jotka vain haluavat kuunnella, että heillä on tekniikkaa ja aseita, joilla USA:n laivoihin kyetään iskemään. Siinä he ovat tavallaan myös oikeassa, sillä näitäkin koneita ohjaillaan maasta käsin, niissä on gps-paikantimet ja Iranilla on satelliittivalmiutta, jos ei ikiomaa, niin Kiinalta sitä saa vuokrattua öljyä vastaan.

Välimatkat Persianlahdella ovat lyhyitä, koneet lentävät tarvittaessa erittäin matalalla, lähes äänettömästi ja melko nopeasti ja ovat etenkin yöllä erittäin vaikeasti havaittavissa. Ne kyetään varustamaan melkoisilla pommeilla. Mutta kun niistä nyt tiedetään, eivät ne ole enää mikään yllätys, ja on varmaa, että jos konflikti kiihtyy, niin myös USA:n laivaston ja muiden tutka-asemien valmiustilat tullaan virittämään huippuunsa.

Euroopan Unionin vaalit, Israel ja Palestiina.

Kevään 2019 vaalikiertue huipentui toukokuun EU-vaaleihin, toki jatkuakseen jälleen syksyllä Israelin parlamenttivaaleilla. Mutta mikä

on ilmeistä, niin poliittisten kenttien liikehdintää on tapahtunut EU:n kaikissa valtioissa samansuuntaisena, myös meillä Suomessa. Yleinen suuntaus näyttäisi olevan populismin ja vihervasemmiston suuntaan, kuinka hyvä tai huono asia se sitten onkaan, sitä on näin aikaisessa vaiheessa turhaa ennakoida.

Israelin kannalta, eräänlaiseksi yleiseksi poliittiseksi maisemaksi on muodostunut populistien, äärioikeiston ja vihervasemmiston kielteinen suhtautuminen Israeliin demokraattisena valtiona, ja sen kääntöpuolelle Palestiinasta kärsivänä osapuolena. Israelin toiminta demonisoidaan, Hamasin, PA:n, Islamilaisen Jihadin ja kumppaneiden toimintaa ymmärretään sorrettujen voimien epätoivoisena taisteluna ikuisen, historiallisen Palestiinan vapauttamiseksi.

Tällaisen linjan ymmärtäminen on käynyt yhä muodikkaammaksi niin EU:n yleispolitiikassa, kuin eri jäsenvaltioiden omissa sisäisissä ulkopoliittisissa linjauksissakaan. Unionin linjauksiin ovat eniten vaikuttaneet sen kaksi edellistä ulkoasioiden korkeaa edustajaa, lady Catherine Ashton ja hänen seuraajansa Federica Mogherini. Heidän yhteinen 10-vuotinen ulkopoliittinen toimintansa on muokannut toimintalinjat, joiden vaikutuspiiristä ei ole helppo suuntautua muunlaiseen asennoitumiseen, tulee Unionin seuraavaksi ulkoasioiden hoitajaksi sitten kuka tahansa.

Tämä on ymmärretty erinomaisen hyvin myös palestiinalaisten poliitikassa, siksi lähes välittömästi EU-vaalien tulosten tultua julkisuu-teen, PA:n pääministeri Mohammed Shtayyeh lähetti EU:lle ja Britannialle sen lisäksi, vetoomuksen; tunnustakaa Palestiina, mitä pikimmin, sen parempi. Pääministeri Shtayyehin pelkona kummitteli tietenkin myös tuleva Manaman kokous, jossa varmasti tullaan ymmärtämään rahan päälle enemmän kuin PA:n puolittain ikuisille, arabivaltioille osoitetuille vaatimuksille lisä- ja taas lisärahoitusta tarvitaan yhä enemmän ja enemmän.

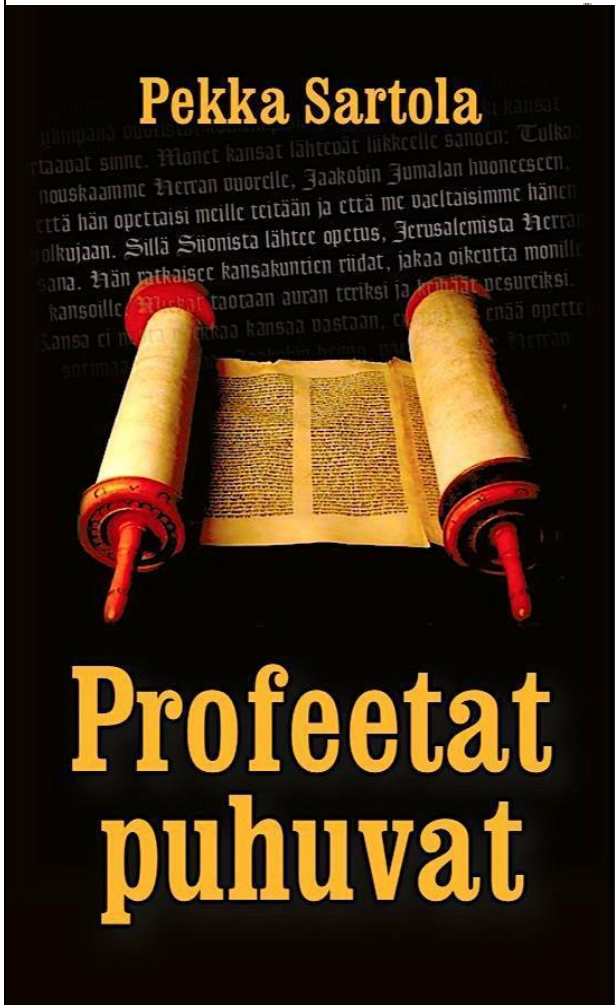
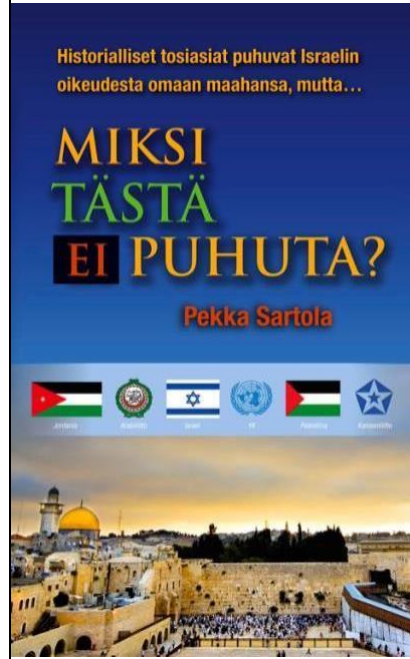
Myös PA:n piirissä ollaan erittäin hyvin tietoisia siitä, että Trumpin ehdotuksessa mainitaan suunnattoman suuria summia korvamerkittynä palestiinalaisten auttamiseksi. Viestit, joita arabivaltiot ovat yhä tihenevässä määrin ilmaisseet, antavat ymmärtää että nyt on korkea aika tehdä jotakin lopullista Israel-Palestiina kysymyksen ratkaisemiseksi. Sitä mahdollisuutta varten, että Arabiliitto ei enää asettuisikaan kovinkaan ponnekkaasti tukemaan itsenäistä Palestiinaa, vaan pikemminkin laajennettua itsehallintoista sellaista, tarvitaan nyt mahdollisimman laaja kansainvälinen tunnustus eri EU valtioilta tasapainottamaan mahdollista valtiollisen statuksen tietä.

Tuoko sekään lopulta tulosta, on jo toinen asia. Sillä saavuttaakseen tilanteen, jossa YK:n Yleiskokoukselle tuodaan esitys itsenäisestä Palestiinan valtiosta, sen täytyy ensin läpäistä Turvallisuusneuvoston käsittely. Se ei mene läpi jos yksikin neuvoston pysyvistä jäsenvaltioista, USA, Venäjä, Kiina, Ranska ja Iso-Britannia vastustaa sitä. Tuleva Manaman huippukokous asettaa USA:n esityksen pohjaksi koko alueen vakaudelle, siinä tuskin mainitaan itsenäistä Palestiinaa ja Jerusalemia sen pääkaupunkina. Toiseksi, palestiinalaiset ovat jo etukäteen onnistuneet suututtamaan, kovin herkkäsieluisen presidentti Trumpin, toivottamalla hänen *vuosisadan diilinsä*, tai kuten Mahmoud Abbas sen nimitti, *vuosisadan häpeän*, suoraan helvettiin.

Näissä merkeissä mennään eteenpäin. Tarkkailemme asioiden kehittymistä eri näköalapaikoilta, ja palaamme uusien informaatioiden merkeissä jälleen kesä-heinäkuun vaihteessa. Toivotamme lukijoillemme oikein mukavaa ja lämmintä kesää.

Kustantajan tiedotteita.

Tulossa syyskuussa 2019. Pekka Sartolan 25.kirja!

	 Valmis! 4.painos, päivitetty, yli 60 s. enemmän kuin v.2012 ensim-mäisessä painok-sessa. Voit ostaa suoraan verkkokau-pasta tai tilata www.ajanteos.com sivuilta tilaus@ajanteos.com hinta edelleen sama 20,00€ +postimaksu
--	--

Pelottaako tulevaisuus? Kuka heistä on oikea profeetta?

Kutka olivat Jumalan neuvotteluissa ja keneen heistä maailma luottaa tänään? **Ellen G.White**, Michel Nostradamus, **äiti Schipton**, St.Malakia, **Baba Vanga**, Doreen Virtue, **Fuhrman**, Sepp Wudy, **Judah ben Samuel**, Helena Konttinen, **Aino Kassinen**, Viipurin profeetta Mikko Reponen, **Oulun profeetat**, David Wilkerson, **Merikarvian kirkkoherra Gustav Nyholm**. W.Holmberg ja monia muita, sekä oikeita että vääriä ennustajia ja eksyttäjiä. Tarot-kortit, horoskoopit, New Age, noituus, ym.

Osa heistä ilmoitti jopa oman **kuolinvuotensa**, tulevia sotia, osa **tuhatvuotisen valtakunnan**, **toiset** maailmanlopun aikataulun. Eräs Hitlerin ja natsien nousun, Kennedyn kuoleman, jopa New Yorkin iskut, vai ilmoittiko tosiaan? **Entä sitten islam. Onko Koraanissa ennustuksia lopun ajoista ja tuomio-päivästä?** Entäpä Jehovan todistajat ja heidän maailmanlopun ennustuksensa? Ja paljon muuta.

Mitä sanovat sitten juutalaiset rabbit? **Messias odotus on tänään ennen näkemättömän kuumaa.** Häntä odotetaan, Hänestä puhutaan, **Hänelle rakennetaan temppeliä** ja uhrialtaria. Israelin kansalta vaaditaan katumusta ja nöyryymistä **ennen kuin Messias tulee ja voi ilmaista itsensä.** Rabbien Messias ennustukset ovat tämän päivän kuumaa luettavaa Israelissa.

Mutta mitä sanovat Raamatun profeetat? Mitkä noin 140:stä vielä täyttymättömästä profetiasta täyttyvät vielä **ennen Ps.83 sotaa**, ennen tempausta, **ennen vaivanaikaa**, Googin sotaa, **ennen Millenniumia?**

Tulossa syyskuussa: Profeetat puhuvat. Pekka Sartolan 25.kirja, lähes 400 sivua, kovat kannet. Hinta **30,00€** sis alv 10%. **Ennakkotilajalle ilman postimaksua ja signeerattuna. HUOM!** Ei ennakkomaksuja, lasku seuraa vasta kirjan mukana. tilaus@ajanteos.com

Seuraava AjankohtaisUutispaketti ilmestyy kesä-heinäkuun vaihteessa. Ole mukana ja pysyt ajan tasalla Lähi-idästä.

